

Bemærkninger til forslaget

Baggrund for forslaget

Psykologhjælp efter sygesikringsloven

Sygesikringslovens § 9, stk. 2, giver adgang til delvis dækning af udgifterne til psykologbehandling i henhold til regler fastsat af sundhedsministeren.

I dag kan følgende grupper få adgang til psykologhjælp med sygesikringstilskud efter lægehenvi- sning i henhold til bekendtgørelse nr. 1191 af 18. december 1996 om tilskud efter sygesikringsloven til psykologbehandling for særligt udsatte grupper som ændret ved bekendtgørelse nr. 726 af 16. december 1997:

- 1) røveri-, volds- og voldtægtsofre,
- 2) trafik- og ulykkesofre,
- 3) pårørende til alvorligt psykisk syge personer,
- 4) personer ramt af en alvorligt invaliderende sygdom,
- 5) pårørende til personer, der er ramt af en alvorligt invaliderende sygdom,
- 6) pårørende ved dødsfald,
- 7) personer, der har forsøgt selvmord, og
- 8) kvinder, der får foretaget provokeret abort efter 12. graviditetsuge som følge af misdannelser eller lignende ved barnet.

Ordningen, der har karakter af akut krisehjælp, yder maksimalt tilskud til 12 timers psykologbehandling. Tilskuddet udgør 60 pct. af det beløb, der er fastsat i overenskomsten mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Psykolog Forening.

Muligheder for at få psykologhjælp efter sygesikringsloven

Incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen vil kunne få tilskud til psykologbehandling efter sygesikringsloven, hvis der er tale om vold eller voldtægt. Hvis der derimod ikke har været tale om voldtægt eller vold i straffelovens forstand, er det tvivlsomt, om denne gruppe vil være omfattet af bekendtgørelsen om tilskud til psykologbehandling efter sygesikringsloven. Det foreslås derfor, at incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen til-

føjes i bekendtgørelsen som en selvstændig tilskudsberettiget gruppe.

6-måneders-fristen

I henhold til bekendtgørelsen om tilskud til psykologbehandling kan henvisning normalt ikke udstedes senere end 6 måneder efter, at den begivenhed, der er årsag til henvisningen, indtrådte.

Dette går utilsigtet ud over mange incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen, da denne gruppe i særlig grad er kendetegnet ved fortrængning af oplevelsen. Dette kan skyldes, at krænkeren har været et familiemedlem eller en anden person, som barnet eller den unge har haft tillid og tilknytning til eller har været afhængig af. Det er ikke usædvanligt, at det først er langt senere i livet, at ofrene erkender, at de har været udsat for seksuelle overgreb som børn. Mange oplever herefter, at deres verden med ét styrter sammen, og der opstår således en akut krise, der ganske ligner de krisesituationer, som de øvrige grupper står i. Det anses derfor for hensigtsmæssigt, at incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen undtages fra 6-måneders-fristen. På denne måde vil incestofre og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen blive ligestillet med de øvrige grupper, der har behov for akut krisehjælp. Det bør ikke komme denne gruppe til skade, at de har været udsat for et overgreb, der har bevirket en ofte livslang fortrængning.

Den øvrige indsats for incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen

Indsatsen for voksne incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen bør efter forslagsstillerens opfattelse ikke stoppe ved indførelse af mulighed for at få akut psykologbehandling som følge af sexmisbrug i barndommen. Nogle incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen vil have behov for og foretrække den rådgivning, som et rådgivningscenter kan give. Der findes mere end 400 centre, hvor incestofre og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen kan få hjælp, selv om det kun er